

kommen til at komme og gå Brabrand Boligforening efter i sømmene med hensyn til administrationsudgiften, og vi skal gerne dokumentere over for hr. Kim Behnke, at den ligger på et særdeles rimeligt og effektivt niveau. Det er en hel debat for sig selv.

Så skal jeg sige til hr. Kim Behnke og til hr. Erling Oxdam, at jeg tror, hr. Oxdam ganske alvorligt misforstod det, jeg sagde. Det, jeg sammenligner, er den ekstra udgift, som udlejere og boligselskaberne får som følge af disse regler, sammenholdt med den besparelse, som kommunerne og det offentlige i det hele taget skulle få i forbindelse med boligsikring og boligydelse. Det var jo det, der var argumentet, og det er også det, hr. Kim Behnke bliver ved med at påstå: at det var hensynet til, at det ikke skulle påføre det offentlige udgifter, at man har et privat forbrug med hensyn til tv.

Dér siger jeg, at det er således, at disse administrationsomkostninger, som man alene har skabt som følge af disse bureaukratiske regler – og hr. Kim Behnke var jo faktisk selv inde på, at vi har et regelsæt, som er overordentlig bureaukratisk – er mindst lige så store eller måske endda større end dem, som det offentlige sparer ved dette her. Og derfor konkluderer jeg, at det ikke kan være fornuftsmæssige årsager, men alene ideologisk principrytteri, som fører til, at man holder fast i dette, for det gavner ikke nogen.

Jeg kunne da godt gå ind i diskussionen, hvis det var sådan, at der virkelig var en reel besparelse for samfundet, for det offentlige og for beboerne, men det er der ikke, og det er derfor, jeg konstaterer, at det er principrytteri.

Men jeg kan jo så stille det spørgsmål: Hvis jeg kan dokumentere mine påstande om, at det faktisk ikke er en reel samfundsmæssig besparelse, vil man så anerkende, at man må opgive det og ikke skal køre principrytteriet videre?

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal ikke blande mig i den debat, der var på korte bemærkninger her til sidst, men i hvert tilfælde konstaterer, at det lovforslag, der nu ligger, er en forbedring i forhold til tidligere. Det synes jeg er tilkendegivet.

Det er ikke sådan, at man fra alle partiers side er helt tilfreds; der vil altid være noget, man i hvert fald gerne vil have ændret, men det er altså en forbedring fra det tidligere. Det er faktisk undskyldt jeg siger det, også en forenkling. Det synes jeg er gode intentioner at have. Så skal jeg ikke beskrive, hvad der tidligere har været vedtaget.

Der var nogle interessante bemærkninger fra hr. Oxdam angående spørgsmålet om minimumsgrænser og sådan nogle ting. Det kan da være, det er et spørgsmål om afvejning af administration, kontra hvor store udgifterne er. Det har vi ikke taget med i vores overvejelser, for med det kommissorium, der var, er det klart, at uanset at der var syv ud af de elleve, der ønskede at komme med en tillidsserklæring, skete det på baggrund af et kommissorium, som man forholdt sig til, nemlig det lovforslag, der lå, og som skulle gøres bedre. Det har man så gjort, og derefter kommer man uden for kommissoriet med nogle andre tilkendegivelser om, hvordan man ser på det, og jeg synes, det er relevant, at man også fik dem tilsendt.

Det har så noget at gøre med den debat, som hr. Keld Albrechtsen var inde på: Hvor ligger balancepunktet? Dér vil jeg gerne sige, at jeg synes i hvert fald, at der både fra Det Konservative Folkeparti og fra SF er kommet tilkendegivelser om, at det her alligevel ser fornuftigt ud.

Selvfølgelig skal man have tid til i udvalget at komme med spørgsmål og diskutere. Det er klart. Men når hr. Keld Albrechtsen mener, at vi nu skal sende det tilbage til udvalget, som har haft det én gang, er jeg helt sikker på – jeg vil ikke sådan lægge hovedet på blokken, men jeg er helt sikker på – at de interessenter, der var med til at lave rapporten fra arbejdsgruppen, såmænd nok skal banke på Boligudvalgets dør for at forklare, hvad de mener om de enkelte ting.

Det synes jeg er vigtigt, for vi skal jo høre de synspunkter, som nu ligger, og det skal hele Boligudvalget da, før man tager stilling til, hvor snittet skal ligge. Ingen diskussion om det.

Men jeg har i hvert fald opfattet de tilkendegivelser, der er kommet, sådan, at det, man ønsker, selvfølgelig er at gøre det her færdigt, og så har man nogle ønsker, man gerne vil have opfyldt på den ene eller den anden måde.

Det fører mig så også over til hr. Kim Behnke. Jeg er da enig med hr. Kim Behnke i, at det er principielt. Det, jeg spørger om, er: Hvor lægger man det snit henne? Hvis man vil sige, at det her skal beboerne selv betale, fordi man kan side stille det med telefon eller andet, ja, så vil der være en administration. Og så må lejerne tilgodeses. De skal have en beskyttelse på den ene eller den anden måde.

Det er klart, at det giver bureaukrati, anderledes kan det ikke være. Men det kan godt være, det kan gøres enklere. Det er jeg meget tilhæn-